

Ses Negruras d'en Tilio amb salsa de domàtica

34

Bien lo saben que no se trataba de apoyar y defender una candidatura católica contra una anticatólica; pues si así hubiera sido, merecían un aplauso en vez de una censura.

No, no heu sabem a-n-axò que tu dius. Lo que sabem ben cert es que els cinc capellans de Sineu que anaren a votar hi anaren per tayar ses cames a un partit que malmanava els interessos de Sineu y singlava sa religió. Axó sabem; y com tu dius que una tal cosa merexeria aplaudir en lloc de censurar, els homos honrats aplaudim amb tota l'anima s'acció dels capellans de referencia y protestam de sa campanya brutal que contra aquell acte me fan quatre tipos de sa teua confrería.

¡Ja heu crec que t'agradaria que els cinc capellans que anaren a votar volguessen estar en pau amb sa política fogoneva! ¿Pero y que no veus que no pot esser? ¿Dius que axò s'oposa a n'el sacerdoci catòlic? Mostrau com. El gran sacerdot des catolicisme es Jesucrist. ¿No me citarés un cas en que aquest sacerdot volgués estar en pau amb sos dolents? Meam si ets capás de citarlo-m. Desenganet, Tilio, per mes que diguis no hi pot haver pau p'eis dolents.—No entenc es derrer punt d'aquest párrafo teu y per axò y porque presumesc que no ha d'esser gayre interessant p'el nostre asunto el dex sense comentari. Si te sab greu ja dirás coses.

37

Hay personas que de todo se asustan y todo les parece pecado mortal.

Al contrari d'altres que no se fan

Tomo
CUARTO

ANO
VII

Dirección: Redacción y Administración
Círculo Solidario
Sineu 16 Julio de 1911

N.º X
(92)

Segunda
ÉPOCA

35

Sacerdote á tu altar; trabajador á tu faena. He aquí la divisa pacífica y el antídoto eficaz para todas las agitaciones y males sociales.

T'ha sortit cox axò. Havés de dir: sacerdot a ton altar, trabayador a sa teua feyna y jo a fer sabates perque lo que es s'escriure articles no es feyna des meu ram.

36

En vez de haber levantado aquella bandera de paz, la han enarbolado de guerra, mezclando lastimosamente lo religioso y espiritual en un plan político tan opuesto al verdadero sacerdocio católico. Esto no es más que la educación moral é ilustrada del ciudadano por medio de la caridad sincera y de la tolerancia universal.

escrupol de res y cometan una barbaridat amb sa matexa frescura que se beven un tassó d'aygo. Tu perteneis a n'aquesta classe. T'ho dic perque no te destrempis contra els escrupulosos essent axò que sa passió te podría llevar tota autoritat.

38

Se nos ha censurado porque hemos empleado este periódico para nuestra campaña y suponemos que el *Sinium* no ha obtenido el Pase Regium....»

39

Vamos á comenzar el análisis del artículo que el *Sinium* publicó con el epígrafe «¡¡¡Hem gonyat!!!!» ya que la misma campaña nos sirve para la contestación.

¡S'análisis! ¡Lectors, are en Tilio, comensará s'análisis! ¡Que mi fa de content! ¿Y a voltros?—Tilio, s'article que has d'analizar se titula ¡¡¡UEY!!!! y no ¡¡¡Hem gonyat!!!!!! T'ho adverte perque no fos cosa que s'operació te sortis esgarrada.

40

Ante todo debemos advertir al autor del referido artículo:

¡Mira que-n du d'arengue un análisis! S'altre dia feres els preliminars y are encare te-n vens amb advertencies. ¿No hi hauria un procediment mes senzill per analisar? El que tu poses en práctica es molt fastidiós. ¡Jesus, Verge Santa!

41

1.º Que no se ha contestado á muchos de los artículos que se han publicado en dicho periódico, porque es sumamente odioso y detestable cuando por la imprenta ú otro medio mecánico de publicación se invade la esfera privada.

No diguis mentides. Si no heu contestat a n'els articles del SINIUM, a-n els articles d'aquell periodiquet que vos ablanía tan fort ses costelles, es porque quedaveu sensa paraula tan abrumador era es pes dels carreys que contra es vostro modo de procedir formulava. ¡Bons sou voltros per callar! Tu matex heu veus que per no res escrius articles y mes articles. ¿Y are mos voldríes fer creure que per poc aferray que hagueseu tengut no hauríeu fet tornes a n'el SINIUM? Axò, Túlio, ho has d'anar a contar a n'el teu senyoravi.—¿Y quant el SINIUM ha invadit s'esfera privada de nigú? ¡Mira que t'agrada posar calumnies! El SINIUM, porque heu sápigues, no'l va tenir may a n'aquest vici; tot lo contrari, el va fustigar tot lo que va sobre. ¿Que no te'n recordes que amb una de ses campanyes que feu va estroncar aquella asquerosa salivera que, vomitada per un senyorasso que tu coneix i jo també, s'espergia per tot Sineu en forma d'anónims? ¿No te-n recordes? ¡Ido digues qu'ets tan flux de memoria com d'enteniment! Es calumniá a n'el SINIUM es que dugui una tal cosa. Y sobre tot, Túlio, mos porem treure es gat des sac. ¿Per qué no mos dius quant es que el SINIUM va cometre aquest pecat que dius? Meam si mos ho dirás.

42

2.º Que en su critica no debe actuar de fiscal. Su pluma, como dijo en cierta ocasión mi malogrado amigo el sabio D. P. Janer, «cual el escalpelo del anatómico nos debe demostrar el el organismo de cada partido; si en alguno de ellos hay lesión, bueno es que lo descubra y si conoce la enfermedad, que enseñe á curarla; de ningún modo que se ensañe con ella, ni que pretenda hallar lesión donde no existe. ¡Sil! Su pluma debe ser un escalpelo y aun un bisturí en ciertos casos; nunca el estilete del atormentador. El maestro enseña con la imagen y con el ejemplo. La severidad excluye la crueldad: un odio no es una opinión, ni un rencor una idea.»

Ah! ja heu comprenc. Tu volíes que s'autor de s'article ¡¡!!UEY!!!! sortís defensor dels fogoneus. Pero, homo;

¿y que no veus que no teniu defensa? Voltros matexos que sou els interessats no trobau raoons que vos defensin y voleu que'n trobi un que no combrega amb ses vostres ideas? ¡Per amor de Deu! Ja es sa teua curtadat que te fa dir que s'autor de s'article ¡¡!!UEY!!!! en sa seu crítica no havia d'actuar de fiscal. Y lo salat es que llevó per confirmar es doy que has enteferrat adueis s'autoritat d'un sabi amic teu, y te quedes tan satisfet no presumint tan sols que ses paraules de tal sabi te poren condemnar. ¡Valga que a n'es parexe ja es mort aquest sabi amic teu (Deu li haji donat el descans etern)! Si fos viu estic segú que t'agafaria per sa solapa y te diría: Túlio, si m'aprecies, fe el favor de no fer dels meus escrits una tapadora de ses teues bajanades. —Ses paraules del sabi Janer de cap manera son una represió per l'autor de s'article ¡¡!!UEY!!!! com veurá tot'hom que sensa passió llegesqui aquest article y entengui ses paraules del sabi que fou amic teu. En camvi allá avon diu: «Sa severidat escluex sa crueldat: un odi no es una opinió ni es rencor una idea» vos dona a n'els fogoneus una llissó tremenda. ¿Per qué no l'aprofitau? Voltros per esser severs heu estat cruels: Parlin per misse tantes doczenes de víctimes vostres; si, que parlin aquells a-n-a-aquí heu multat arbitrariament, que parlin aquells a-n-aquí heu imposat fins a noranta multes, que parlin ses víctimes des consum, que parlin aquells que heu reduit a sa miseria, que parlin els innocents que heu duit a sa presó, que parlin aquells a-n-a-qui heu llevat sa fama y s'honra, que parlin els que per no esser es blanc de ses vostres ires sé-n han hagut d'anar des poble, que s'alsin ses lloses de ses tombes y que parlin per mi els ossos dels que bufetetjareu en vida y are encare, assedegats de venjansa, escarniu en mort. Sever no vol dir cruel, Martí, y voltros sou sa matexa crueldat. Un odi no es una opinió ni un rencor una idea; y s'odi y es rencor informen es vostro pensar, y s'odi y es rencor informen es vostre parlar, y s'odi y es rencor informen ses vostres obres. Un odi no es una opinió ni un rencor una idea; y s'odi y es rencor es es lema de sa vostra política, y per allá avon passau, y allá avon sou, dins ses vostres reunions, dins es vostros mitins, en sos

vostros escrits, sempre y per tot arreu escampau s'odi y es rencor. ¿No diu el sabi amic teu que sa severidat escluex sa crueldat, que s'odi no es una opinió ni es rencor una idea? ¡Idó per qué no l'escoltau els fogoneus a n'el sabi Janer? ¿Per qué endossau aquesta llissó a n'els vostros contraris que are per are no la necessiten ja que precisament el seu movil no es altre mes que desterratar sa política de crueldat, d'odi y de rencor que constitue tot s'ideal des vostro programa?

43

Es necesario tener presente las labras de aquella mujer sublime, que al pasar rápidamente por este mundo, debemos dejar estampada una huella de nuestra existencia ó de nuestro paso.

¿Y sa petjada que tu has de deixar a n'el mon que han d'esser ses *Negruras*? ¡Será una petjada d'aquellos de aquellos! Hi havia un filosof que solia dir: potada, ergo bou. Si hagués vist ses teues *Negruras* segurament hauria dit: potada, ergo tatá.

44

¡Edificar y no destruir!

Estic tentat de dirte-n una de grossa; porque j'avon treu cap en lloc aquest «¡Edificar y no destruir!»? ¿Qué es lo que s'ha d'edificar y que es lo que no s'ha de destruir? ¡Mira que-n dus de tox!

45

Pasemos al análisis.

«Hem gonyat». Ya entramos en el terreno del ensaïamiento (territorio completamente vedado para los que blasponan de fervientes católicos y seguramente que el autor del artículo habrá leido por el forro los saludables consejos del Sagrísimo Corazón de Jesús); ya hemos llegado á los cargos concretos que de una manera despiadada se dirigen contra una colectividad «Católica, Apostólica y Romana» y por cierto que uno no sabe que admirar más en el mentado artículo: si lo selecto y exquisito de los giros, la viveza de los epítetos ó la prodigalidad de calificaciones.

¡A la fí ve s'análisis! Anelisemló també no sia cosa que D. Martí mos doni gat per llebra. En Túlio estudiant sa primera part de s'article en questió titulada «Hem gonyat» acusa s'autor d'¡¡!!UEY!!!! d'ensaïamiento, de llegir p'els forros els conseys del S. C. de Jesús y de dirigir carreys concrets contra una colectividat católica apos-

tólica romana. Anem per parts. Respecte del *ensañamiento*, Tulio, t'he de fer present que dins s'article ¡¡¡UEY!!!! hi ha un apartat que se titula «¿Com estau tan rabiosos?» avon se demostra que els qui vertaderament obren amb *saña* son els fogoneus. Y nota be, Tulio, qu'heu demostra, no heu afirma domés com tu. Per lo tant tornaten aquesta acusació, porque lo que es avuy per vuy no pot sortir a rollo.— Referent a lo de llegir p'els forros els conseys del S. C. de Jesús t'he de dir que m'has fet fer una riaya com solec ferné poques. ¡M'ha pegat per riura! ¡Sabs que es de salat aquest zèl teu precisament quant estás escriguient ses *Negruras*! ¡Vaje, Tulio, no me fassis riura!—¿Y sobre sa tercera acusació que vols que't digui? ¡Te rebenten els carreys concrets! ¿Eh? ¿Y dius que tals carreys van contra una colectividat católica apostólica romana? Dius ve y ments a un matex temps. Es ve que van contra una colectividat que es católica apostólica romana de nom; empero es mentida que vajin contra una colectividat católica apostólica romana de fets. Els catòlics, Tulio, no son tals per sa xetxera. Heu son per ses obres.

46

Hay necesidad de sobreponerse ante los impropios y las insolencias de los enemigos, que suenan como los ladridos de un perro entre los cascos del caballo que se monta, como dice el político D. Antonio Maura.

¡Ja hi estau enamorats d'en Maura els fogoneus! A pesar d'havervós tret del seu partit per... porque no vos hi volfá, encare l'anomenau y vos n'ompliu sa boca. ¡Y qué dius que diu en Maura? Es qui lladra ets tu amb ses *Negruras*. ¡Y be te pots creure que no-n feriem jens de cas dels teus lladracs si no fos que tenim llástima dels innocents que te llegesen!

47

¿Qué es lo que había ganado? ¡Ah! Ya lo sé. Algo que es necesario decirlo muy bajo... bajito... junto al oido, que el Decálogo castiga severamente y el Código Político lo condona.

No mos ferás empequeir no si heu dius fort. Varem gonyar ses eleccions anque a n'els fogoneus vos sabi tant de greu. Varem treure quatre retjidores y voltros domés ne treguereu dos. Si, Tulio, y axò que voltros tenieu pre-

tencions de treureréncinc. ¡Vaja un roillet que vos ne duguereu! ¿Y axò es lo que s'ha de dir a cau d'oreya? Deu esser porque els colors no vos pujin a sa cara. ¿Qué es Decáleg heu castiga severament? ¿Que es Còdig Polític heu condena? En tot cas deu esser es decalleg fogoneu que condena una tal cosa. Deu esser es codig polític per us de sa fogonevería que censura tan xistosament. Ale, Tulio, no siguis tan endiot.

48

Ante Dios tenéis «cinco concejales» y ante los hombres «siete».

Bella frasse. Amb un parey mes com aquesta mos dexes convensuts.

49

Fins el present hem comentat els quatre primers articles de sa seria que va publicar en Tulio dalt es «Puput». Es lo suficient porque els lectors se hajin fet carrec de sa literatura tulienca. ¿No es veritat que en Tulio demosta estar tocata de sa caxa de S. Pere? ¡Y si veseu els demés articles que hi ha per comentar si que heu dirieu! He estat tentat de posarlós amb salsa també; pero trob que es donar massa importància a un individuo que per defensar es seu catolicisme acudex a ses columnes des «Puput», aparte de que els companys de redacció m'han suplicat que frissás un poc mes per acabar sa questió tulienca. No cregueu que a-n els derrers articles estiqui en Tulio mes felís que a n'es primers, no. Ell pega cada trevelada que ses jonoyeress fan sanc! Ja sabeu que tracte de contestar a s'article ¡¡¡UEY!!!! Hem vist sa ridícula contestació que va fer a sa primera part titulada *Hem gonyat*. ¿Creis que es menos ridícul en Tulio quant contesta a ses altres set? Figurauvos que s'argument mes fort que presenta contra sa segona part es el siguiente: «Cada vez que voy leyendo los párrafos del articulito de marras, no puedo menos de exclamar: ¡Oh Quijote!; ¡Qué vos parex d'aquesta revo? Convenc, eh? ¡Y qu'hem direm de sa contesta a sa tercera part? Lo mes culminant d'ella es axò: «Usted perdonará, señor articulista. Esto no es más que una apreciación sujettiva». ¿Qué tal? Per rebatre sa part quarta que se diu *Aproposit d'aquest Toni Reus*, en Tulio no te altra razonament

mes que dir que aquell, que despues de ses eleccions enviaava la gent a escupir a sa cara dels capellans que havien votat, está en circunstancies anomals. ¿Que ensumes? Contra sa part quinta no presenta cap prova que valgui un gafet, y de ses tres derreres diu en Tulio que no-n vol parlar. ¡Vaja un análisis curro que es el que ha fet aquest Tulio, amic del sabi Janer y colaborador des «Puput»! ¿Qué trobau, lectors? ¡Ell n'hi ha per tornar beneits contemplant sa llestesa d'aquest al-lot! ¡Y llevonves dirán que ja no hi ha sabis a n'el mon! Un homo que escriu nou o deu articles per refutar es derrer SINIUM de sa primera época y no logra desfer ni es mes petit concepta, crec jo que vertaderament es un caperrot. No tot lo d'en Tulio es análisis. Ell es un al-lot molt fecundo y parla de tot lo que no entén. Llatí, italià, francés, tot tot heu sab esgarrar. Per demostrarvós que sab l'Escriptura Sagrada, ell vos citarà paraules del Bon Jesús y dels seus Apostols. Perque vejeu encare mes lo molt que sab vos retruerá sentencies d'en Lleó XIII qu'el xapan de mitx a mitx. En Montesquieu, en Janer, el Rey de Tulé, Arístides, Focion, Cicciades, Moratón, Argos, Cupido, tot tot vos ho anomenarà perque vejeu que es un homo lletraferit. ¡Pobre Tulio! Empero perque vejeu qui es en Tulio, heu de pensar y creure que es homo per escriure articles que bufetetjen els ministres del altar, publicarlós dalt es «Puput» y acabarlós amb aquestes paraules: *A mayor gloria de Dios*. ¿En voleu veure de més somerines? ¡Vamos, Tulio, no mos fassis riure amb aquest catolicisme teu! Fora de ses *Negruras* va publicar en Tulio un article anomenat *Protesta*. Es lo millor qu'ha escrit. ¡Quin Sant li degué fer llum! Jo estic conforme en sa doctrina de tal article; empero no puc menos de fer notar a n'en Tulio que no fa lo que predica. Ell protesta de sa mala prensa y colabora a n'es «Pu-put». Diu que no s'ha d'entrar a s'esfera privada de nigú y no fa més que espigolar conciencies judicant de sa vocació dels individuos, endevinant avon hi ha esperit de venjanse, o d'humildat. Diu que respecta y estima es Clero y ataca els seus membres. Diu que no es Papa ni Bisbe y s'atreveix á condemnar lo que vol el Papa y volen els Bisbes. Amb una paraula: a n'aquest article en

Tulio pensa molt be, pero no te en conte que obre molt malament. Un qui llegex ses *Negruras* y llevó llegex sa *Protesta* per necessitat se fa aquesta pregunta: ¿Que deu tenir es seny cumplit en Tulio? No cregueu que jo are digui axò per dirhó. Foren dos fogoneus, segóns digué en Tulio, els qui escrigueren aquesta correspondencia dalt es «Pu-put» de dia 7 de Jener: «Habiendo leído la *Protesta* de Tulio que inserta en el «Pu-put» del sábado último, contra unas gacetillas que aparecieron en ese semanario y cierto libelo que aquí se publica; hacemos constar, (aparte de la risa que nos ha producido) que, conciencio sobradamente su personalidad, á pesar del seudónimo, no la consideramos *sui juris*, para contender con nosotros, ni con autoridad bastante para juzgar dichas gacetillas, y como verá el amigo Tulio seguimos nuestra labor sin preocuparnos de sus juicios y actitudes.» ¿Que has sentit siular, Tulio? ¡Y axò heu diuen els teus! Y segóns digueres no eren fogoneus rasos els qui parlaven axí. Nada menos eren dos prohoms del teu partit: un jurisconsult y un intim seu com venies a dir tu.

50

Hem estudiad ja ses *Negruras* y hem vist que no treven romana. Literariament considerades crec jo que no poeren anar ni en rodes y en quant a doctrina es lo més botilenc y mal sa que s'ha escrit desde Sineu. Si en Tulio no te altres merits que els d'haver escrit ses *Negruras* Deu s'apiat d'ell y el fassi més graciós. Pero anem a sa questió. ¿Qué es lo que preten en Tulio amb sa campanya qu'ha fet? Va-t-aquí un párrafo que segurament heu indica: «Ya manifesté en otra ocasión que nosotros no queremos negar el derecho de sufragio á los Sres. Sacerdotes, pues sería muy ridículo criticar el ejercicio de un perfecto derecho. Lo que nosotros censuramos es, que á uo ser cuando verdaderamente las circunstancias lo reclaman y aconsejan, debe el clero entrar en estas cuestiones político-locales». Notin els lectors:

1.er En Tulio no vol negar a n'els capellans es dret d'anar a votar. ¿Heu sentiu, lectors? Segóns es matex Tulio els capellans tenien dret d'anar a votar.

2.on En Tulio diu que seria *molt ridicul* criticar s'escrivíci d'un perfet

dret. Y dic jo: es axí que els capellans anant a votar no feren més que escrivir un perfet dret que tenien, luego son *molt ridiculs* tots aquells que los critican per una tal cosa. Y seguit se argument, dic: es axí que en Tulio critica els capellans perque anaren a votar, luego en Tulio es molt ridícul, o dit amb altres termes: en Tulio te es cap de carabassa.

3.er En Tulio diu que en no ser que vertaderament ses circumstancies heu reclaminy aconsejin no deuen els capellans anar a votar. Are be; en el nostre cas greclemaven y aconseyaven ses circumstancies que els capellans anassen a votar o no? En Tulio contesta negativament, diu que els capellans feren mal anant a votar. Jo contestafirmant, sostenc que els capellans feren be acudint a ses urnes. ¿Quin dels dos te revó? ¿En Tulio o jo? Referent a n'es punt que tractam ell diu blanc y jo dic negra. Empero com se autoritat d'en Tulio val tant com sa meua y sa meua val tant com sa d'en Tulio, va-t-aquí que no perque un dels dos digui una cosa ja ha d'esser aquella cosa. Heu d'acudir a n'els arguments idó per aclarir sa questió. Aquell que presenti mes arguments, mes proves, mes revóns serà el qui estarà en es terreno de sa veritat. Are be; per demostrar en Tulio que els capellans no havén d'anar a votar ¿quines proves presenta? ¿Com demostra que ses circumstancies no *reclamaven* ni *aconseyaven* que els capellans acudissen a ses urnes? Jo convit els lectors a llegir ses *Negruras* d'en Tulio perque vegin si trobarán ses proves y revóns que jo per cap estil hi se veure. En Tulio afirma, pero no prova; xerra molt empero diu ben poc, tan poc que no diu res. Feis el favor are d'escutar ses raóns que jo tenc per sostener que els capellans de Sineu anant a votar no donaren motiu perque nigú nat del mon los recrimini. Ells tenen dret de defensar els interessos se ses seus families y per lo tant tenen dret a elegir governants justs que ja may perjudiquin tals interessos. Es evident de tota evidència que els fogoneus perjudicaven aquests interessos perque d'una manera injusta les carregaven de consum. Luego els capellans feren prou be anant a votar. Ademés els capellans son membres de sa societat y com a tals deuen haver de mirar p'els inte-

ressos d'aquesta matexa sociedad. Es evident de tota evidència que es poble de Sineu se veya abotxinetjat per mal govern y pitjor administració dels cappares de sa política reinant. En tres mesos prop de cent multes totes elles arbitraries, consum a rompre, poquedat, picardes, etc. etc. etc. Jo convit en Tulio a fer un estudi sobre es reiat des balle Tomeu. Y si els capellans tenen obligació de mirar p'es be des poble ¿no es veritat que ses *circumstancies reclamaven* y *aconseyaven* que anassen a votar? Si no heu reclamaven llevó ¿quant heu reclamarán, Tulio? ¿Quant tu heu dirás? ¿Quant heu dirán els fogoneus? Ah! Per altre part els capellans son capellans y com a tals deuen haver de mirar p'els interessos de sa relligió. ¿Y no sabs, Tulio com la trectaven a sa relligió aquells governants amics teus? Hi ha tota una historia. Multes a n'els Sants, insultos a s'Economó desde sa presidencia de s'Ajuntament, guerra a ses congregacions, balls inmorals, flestromés, s'Ajuntament, que se nega a anar a sa processor del Corpus, befes, escarnis, etc. etc. ¿Qui negarà aquests fets? ¿Qui que siqui cristiá de bon de veres no s'horrorisa de tot axò? Y porque vejis que no va esser aquesta conducta una cosa de moment y involuntaria sinó un mal que alguns dels fogoneus el tenen a dins es moll dels ossos jo te convit a considerar sa guerra que moguereu a la Santa Misió. El matex vespre que arribaren els pares missioners els fogoneus comensaren els balls d'aferrat a un café de devant l'església. Feren lo possible y lo impossible perque sa jent no anás a n'els sermons. Dalt es «Pu-put» y «L'Ideal» escrigueren posant en ridicul la Santa Misió y el P. Jaume. ¿Y que no escrigueren contra s'Economó y contra els demés capellans que anaren a votar? Fins y tot tu (que es tot quant se pugi dir) en protestares. ¿Y que en direm d'aquell que enviava llamps a l'església, que recomenava que no anassen a sa missa de certs capellans, que escorjava la gent a no fer limosna a n'els sants y que enviava a escupir a n'els capellans? ¿Y a n'axó hen dius catòlics? ¿Axò es el catolicisme fogoneu? En Lerroux que es en Lerroux deya a n'els revolucionaris de Barcelona: Matau, robau, calau foc, alsau es vel a ses novicies; empero may va dir que

escupissen a sa cara de ningú porque es aquesta una acció tan vil que fins y tot en Lerroux no vol que els seus la posin en pràctica. Ets capás a dir que axó va esser despues de ses eleccions y que els capellans s'ho merexen per haver anat a votar. ¿Pero y s'Economista que hi va anar? Y a pesar d'axó també el fereu víctima de ses vostres ir. s. ¿Que hi va anar en Rotger? Y a pesar d'axó li heu armat un complot vil y ignominiós. Y tot porque es amic de s'Economista y está en tot y per tot en es costat de s'Economista. ¡Miserables! No, Tulio; no es portarsé a lo catòlic axó que feis certs fogoneus. Axó es cinglar, bufetetjar, escarnir sa religió catòlica. ¡Ja en poreu resar de credos si ell no procurau portarvos millor de lo que vos heu portat fins aquí! ¡Ja vos ho poreu dir catòlics si tametex u obrau a lo catòlic! Amb aquest modo de procedir vos semblau a n'els dimonis que creuen y no obstant son dimonis. Ja heu has vist, Tulio; ses circumstancies reclamaven y avonseyaven que els capellans anassen a votar. ¿Per que aquesta campanya de detracció cuantra els capellans? Ells defensaren ses seues famílies, es seu poble y sa seu religió. ¿No es axó lo mes natural mes just del mon? ¿Com vos atreviu idó a presentarlos a n'es poble com a facinerosos? Torna arrera, Tulio. No vulguis col·laborar a una obra tan vil. Si estimes sa justicia, si estimes se veritat, si estimes Sineu y la Santa Religió de Cristo no seguesquis es camí que te fan seguir els qui jo se ben cert que no t'estimen y que més de dues vegades t'han molestat de casta forta y are t'adulen perque t'han de menester.

J. Ferragut Ribas

:::

(Are ja domés mos falta contestar a ses répliques que sobre s'asunto dels capellans escrigui en Tulio dalt «Sa Defensa»).

Cronicón Mayoricense

(2 ediciones)

De venta en la imprenta de este periódico.

Campana, 2—PALMA

A los de SINIUM

Colaboración

¿Habeis leido, amigos mios, los diversos números de «Sa Defensa»?....

¿Os habeis entretenido en hacer lo mismo con mis contestaciones?....

Esto hecho ¿sabeis como se llaman y se obra con los que como ellos propon-

nen algo que luego, á los breves días, niegan ó no cumplen?....

Se les dice informales y se les desprecia, ¿eh?....

Pues que valga eso como contestación.

Gabriel Llull

Secció Llenderesca

A n'es nostros, a n'es pellosos

S'in-Defensa de dissapte passat torné esser llempuga pudenta. A pesar de dir a n'es primers números aquells escritos que noltros no sabiem tractar en serio cap assunto, a pesar de que el senyor Llull los acceptás es guant baix paraula de discutir en serio i fora chismografía, a pesar d'haverlos cumplit es pacte concertat, han faltat es fogoneus defendedores a lo convengut, a se promesa, a se dignitat. ¡¡Han cumplit com a vertaders fogoneus!! ¡¡S'han portat a lo canalla!! Molt just es qu'emb aquella gentussa embustera, informal, falsa i hipòcrita no hi volguem mesclar saliva. ¡¡Molt ben fet qu'el senyor Llull los desprecia, los dexi bramar, no vulgi haverles emb uns farsants i aliardos com mos han demostrat una vegada mes que son es fogoneus de S'in-Defensa. Armat el Sen Llendera de desinfectants, ensumerá d'aprop a n'es defendedores; ab so garrot grallós los treurá se vèssa i ab voltros pellosos, que sou es simbol d'es progrés i sou es destruidors de se Tirania, conversarà cada dissapte El Sen Llendera. Vos dirá se veritat neta i esporgada després de condensar ses barbaridats i melonades que surten d'aquells caps de panada de pesols tenres. Lletgíu ets articles de s'in-Defensa; mirau ses contestacions fletes p'el senyor Llull i per se Redacció de SINIUM. ¿Han destruit res es fogoneus de s'ARGUMENTACIÓ SERIA que los hem presentat? ¿Qu'han fet? Oreys de mercader, bugada, vomit pestilents. ¡¡Que vajin idò a ca'l dimoni!! Ja vos cantaré ses seves glories.

1.—Es retgidor Forné

Aquest el presenta s'in-Defensa com a concejal recte, viu, ilustrat, oportú, interpretador d'es sentiments i desitjos de tot es poble. No olvideu ja may, estimats pellosos, qu'es retgidor Crespí es aquell matex segon batle de se Alcaldía interina d'en Bartomeu Font; es aquell matex qu'aidava a n'en Font a dur a terme se batlería aprofitada; aquell homo tan recte que l'any passat me va fer tancar es dia 20 de Janer a tres pellosos perque's desfressaren emb una pell; aquell retgidor tan oportú i consecuent qu'enguany es dia matex de ses coranta hores dirigia aquella chusma fogoneva d'es cartells, organissant un ball a devant l'Esglesia. En Xesch será p'es fogoneus tot lo que vulgui se in-Defensa; per noltros ha estat en Xesch, es i serà si no muda, s'arma política d'es Cacique derrotat per enfitar, per estorbar, per fastidiar, per entorpir se marxa administrativa municipal i ses gestions de se majoría per donar gust a n'es seu senyor. A noltros cap dupte mos ha de cabre de que a n'es retgidor Crespí lo que manco el preocupa es s'engrandiment i es benestar popular ni se bona administració municipal: emb en Francesch hem de veure noltros, mentres altres miracles d'ell no vejem, a un retgidor que baix de s'invocació de se bona marxa administrativa i desfressat ab se pell de mè, cumplirà una per una ses ordres pretorianes d'aquells usurpadors de drets electorals qu'ab llàgrimes de drac ploren se perdua definitiva de son imperi demunt es poble de Sineu, i ferà i poteyerá tot cuant sigui possible per veure si emb una engallada o cotxinada com se que mos feren es Fonts es dia 5 de Dezembre de l'any 1909 tirantmós es papers devall se taula, recupera es trono a fi de qu'es Cacique mos cinglás de bona manera per espassarsé ses ganes qu'en té i venjarse d'una vegada. Coneguem be a n'es retgidor Forné que mos interesa molt per bé de tot noltros, per bé de Sineu.

2.—¡Que hu son de vius es fogoneus!

¿No hu vist, benvolguts pellosos, de quina manera recrimina. S'in-Defensa a n'el senyor Llull perque es picapredres i manobres que feren feina per la vila los cercarem tots pellosos? ¡Vaja quina virollada! Hauriem noltros demonstrat esser mes áses qu'en Taleca si ses obres municipals les dassem a fer a n'es fogoneus. Llevonse sí que mos podríen dir ab motiu fundat qu'es pellosos no som bons per res. ¡No hi poten consentir aqueys dimonis de fogoneus en que los treguem ses garroves! ¡¡Que hu son de vius es fogoneus!!

3.—¡¡Cuatrecentes pessetes de grava!! Taulons

Volen es fogoneus de s'in-Defensa que sigui una prova aplastant de mala administració es gastarse cuatrecentes pessetes en dietes de carro per tregar grava, perque'ts altres Batles le treginaven ab sos carros de fàbrica i no costava res. ¿Y are no veuen aquells marxandos que si es carros de fàbrica anaven a cercar grava, aquest trabay el robaven a se recomposició de camins i carrers? ¡¡Cuatrecentes pessetes per grava!! ¡¡Vaja quin pecatot!! Gastarné empero es fogoneus mils i cuatrecentes i mes centes en dos edificis que cap benefici public han donat fins avuy, axó no es rés!! ¡¡Son tonteries!! Passar mesos i mesos després de posar es taulons sensa tapar s'edifici, es un altre pecatot com un temple; passar anys i anys sensa donar cap utilitat a n'es Municipi un capital de mil i pico de duros que s'ha begut aquell edifici, ¡¡axó no vol dir res quantre es fogoneus!! ¡¡Son beneitures!!

4.—Consums

Aqueis escriguedoretxos de s'in-Defensa son la nata per tirar dois! Cada hù de se Junta Municipal té dret per demanar que se convoqui se Junta Repartidora i axi-hu confirma es fallo que dictá es Delegat d'Hisenda quantre es repartidors fogoneus que se negaren a pagar se part corresponent a n'es Commissionat que vengué a fer es Repartiment. Diu també s'in-Defensa qu'els Pellosos deven mil i pico de pessetes per consum de l'any passat. ¿Y qué? Es un crèdit que te es Municipi si hi ha tal deute, i una prove mes de lo be que cumplía es recaudador fogoneu se missió qu'els seus li havien donada o encarregada. ¿Que noltros havíem promés a n'es pellosos que si entravem no pagarien coasum? ¡Mentiders que son es fogoneus! Ells feyen aquestes promeses a n'els seus, ellus anuncian a n'es pellosos que si no votaven emb ellus los aumentarien es consum. Noltros lo que deyem, deym i direm es que voltros pellosos no pagareu ja may se

ecsés de consum que pagaveu cuant es fogoneus governaven; qu'alló de fermós dur se post a n'esforn i pagar se Pell lo que pagaven de manco aquells fogoneus que'n pagaven poc o no'n pagaven gens ni mica, tot axó s'ha acabat. ¿Que los aumentarem tres mil pessetes a n'es fogoneus? ¿Y qué? ¿No les mos havien carregades ellus demunt ses nostres costelles l'any passat? ¿Cuants de pellosos no hi ha que feya deu anys i vint anys que pagavem mes d'es doble que lo que mos corresponfa en justicia? ¿Y cuants de fogoneus no hi ha també que no pagaven ni la mitat tan sols de lo que pertocava? Es alló emperó: en parlar de mí no ric; es fogoneus en tocarlés se pell o se butxaca; per just que signi, ja fan sebonereta. ¡¡Estaven tan acostumats a fermós se llenya demunt!!

5.—Raons pesades ab se romana fogoneva

E-hu son, benvolguts pellosos, aqueles que mos presenten es fogoneus diguent que feren 260 reclamacions de consum. Haverlós desposeits noltros de sa pestura qu'ells tenen y de se imperi qu'eczersen desde feya trenta anys demunt aquest pobl, es lo més natural que no hey puguit donar passada. S'havarí 260 reclamacions de fogoneus no puja una ala de mosca. Basta qu'es Tirano derrocat los dugui a reclamar s'ha dit perque hi compareguin sensa réplica. Ses reclamacions aquelles son per noltros un fet inconscient, es cumpliment d'una ordre *Nenoriana*; no treuen romana. Per ellus, p'és fogoneus, tendrà tota s'importància que li vulgin donar; per noltros, gens ni mica. En donen ellus molta també a n'es programa que los va senyalar es seu Caporal major diguentlós «No aneu a se missa d'és capellans que votaren, apedregau, escupiulós a se cara» i se pacten i duen a terme no acostarse a cap processó, com a bons dexebles d'és quefes fogonevarros. A noltros tot axó, a n'es partit de sa Pell no mos perjudica en lo mes mínim; a ellus, a n'es fogoneus, los perjudica molt ferm; s'acrediten de monstruos es directors i d'inconscients i esclaus es fogoneus petits. ¡D'és seu pá ferán ses sopes!

6.—Arri moreno!!

Vol dir qu'es curro Guimet a posat a retxa a n'es nostre Batle perque ha conseguit que fos processat i suspès? ¡Que hu son de vius es fogoneus! Noltros en so fet aquest, en so resultat de se denuncia quantre en Llull d'és repartidor renover, no hi sabem veure mes que un altre matalofada com se que mos feren es dia 5 de Desembre de la any 1909, un desitj de arribar a dur se vara es Forné, ja que no pot legal-

ment, posant en joc totes ses armes de ressabi caciquistic. ¿Mos posá a retxa en Tomeu Font consequint que se perllongassen ses eleccions de l'any 1909? Es posat a retxa va esser ell perque'l treguerem d'aquell lloc que no era digna d'ocupar. ¿Hi ha posat a n'en Lull s'aprenent de Cacique consequint que estigui suspès durant es procés? Es fogoneus e-hu diven, pero que'm tirin de una passa ni no arriban a dir a n'n Xesch qu'es s'homo mes carabassa que es sol escaufa i a ferlí luleya ets atlots p'és carrer. Esperau qu'estigui resolt s'assunto i ja voreu si serà bo es festé.

7.—N'Ambrós i sa carabina

¿E-hu vist may pellosos una manera d'escriure tan *seria* com se que mos enfloca N'Ambrós? A n'aquest li hem de dir domés qu'es ben natural qu'en Mata-rates estigui content de dur se vara, perque se vara es de se Pell. Amb aquest sentit domés ja n'hi ha prou per tenir satisfacció tots noltros mentres no surti se vara de ses mans de cualsevol d'és retgidors pellosos. ¡Com no estarné contents si aquesta vara mos pertoca per haverla gonyada a n'es terreno llegítim i sensa cometre cap atropell ni violar el sagrat dret electoral! ¿Qui no recorda lo satisfech que hi anava en se vara es Forné-Culé-Culot es dia 2 de Febrer de l'any 1910, i axó que la passetjava a conseqüenci de s'injusticia mes solemne que mos havíera feta se Junta municipal d'és Cens es dia 5 de Desembre abans? Que sápigen es fogoneus que noltros duim se vara com a representants llegítims de Sineu honrat, i qu'ells no la poren dur en no ser atropellant i violent com feren se dignitat i es dret electoral. A noltros mos correspon se vara porque es ben nostra; a ellus los basta i sobra se carabina de n'Ambrós.

8.—Se Cortera Nova i es majorals

Aqueys edificis que a n'es fogoneus los dona per anomenarlos Cortera Nova i Estació telegràfica perque sí, son una dexa ronyosa (descartant se part artística) que mos feren ses majorles fogoneves. A n'en Servera li aplaudirem sempre s'idea de fer construir se Cortera Nova baix d'és punt de vista unic d'adorno d'una plassa i d'un passetx públics. Es també ben llògic qu'en Servera estimás aquella idea mes que si fos estat un edifici propi; es evident qu'alló fos se nineta d'els seus uys, i que fins i tot abandonás molts de díes es seus interessos propis per dirigir, vetlar i contribuir a n'es millor ecxit d'aquelles construccions, perque hu sentia, perque estimava aquella idea com a filla seva qu'era. Pero, si que obliga a cualsevol que no sigui en Servera a que senti aquell afecta i que

tengui aquell entusiasma qu'aquest tenia? S'entusiasme, s'símpatia, s'estimació n'exen ab s'idea; es un absurd voler imposarlos a la forsa. Que se projecti una obra nova estant governant noltros; ja voreu si es Batle, com a cosa seva, la vigilará, la estimarà i sacrificará es seu benestar i tot perquè se fassi ab so menos temps i ab s'economia possibles. ¡Aqueys fogoneus, emperò, mos volen fer tenir un concepte equivocat d'els sentiments! Ja hi van errats!

9.—¡Tornam-hi Tonina!

Aquells dimonis de fogoneus qu'escriuen dalt s'in-Defensa son ni mes ni manco que ses mosques. Bé les poreu arruxar, emperò sempre s'en tornen venir i no s'escaliven. Se llenyo llarga, axó si que le hi tenen. Proves, arguments, raons; axó ja son altres cinc-centes; ni de captiri en troben es fogoneus. Diguerten a n'es número 2 de Sa in-Defensa, perquè axí los passá per se caxa d'alt, que l'amo-n Francisco Niell havia clavat ses barreres a un camí que no era seu. Es SINIUM d'es dia 2 de Juriol sostengué qu'es camí aont se posaren ses barreres era i es de l'amo-n Francisco. Y replica are S'in-Defensa diguent que no mes n'hi ha mitx de camí que signí d'en Niell. ¡Primer, gens; are, mitx. En tornarí, tenen barra es fogoneus de dir que hu es tot. ¡Analós a fer es contes a n'aqueys terribanes. ¿Emb-e qué quedam? El Sen Llendera vol jugar mil pessetes quantre cinc-centes a cualsevol fogoneu, que li mostrerà un document que justifica que tot es camí aont se clavaren ses barreres era i es de l'amo-n Francisco Niell. Sols una condició posa El Sen Llendera; i es, qué ses missions, en lloc de servarlos en Xesch Guiemet, les servi se persona que vulgui El Sen Llendera, per evitar d'aquest modo qu'en Xesch los donás un destino *sui generis*. ¡¡Ala fogoneus!! Ja veis que no es cosa de fer-hi dents ni barramenta d'ase de trente anys.

10.- Es caporals fogoneus son uns santets

Are s'articletxo que publica s'in-Defensa bax es nom de «*Incendiari*» pretenen es fogoneus fermós entendre qu'en Juan Font es un *santo de guixos*. Tenc per mi qu'aquells defensedores de s'in-Defensa deuen voler fer

alarde de bons sentiments i voler fer entendre *cualque cosa* a n'ets esterns que no conexen es panyo fogoneu. Pero vos assegur que no los valdrà Sant Pere.

Fets.— El senyor Jutge Instructor va processar a n'en Fornés, a n'Alós, a n'en Ferriol i a n'en Bergues a conseqüencia d'una denuncia que quantre ells va formular en JUAN FONT senyalantlos com autors d'haver calat foc a dues casetes seves i de volerné pegar a se casa aont viu en Font. Digué aquest a n'es Jutge qu'havia tenguda una confidència manifestantli que se lata de petróleo que duya en Ferriol, era per calar foc a se casa d'en Font. Li digué també a n'es Jutge que l'endemà d'es foc s'omplí se casa de gent, i que aquesta gent senyalava a n'es processats com autors d'es fet. Des de Palma va telegrafiar en Font a n'es Jutge, autorisant es parte amb sa firma seva, i li digué que pocs dies abans d'es foc en Fornés (que té una agència) havia rebuda una grossa remesa de petróleo (le duya per s'agència, destinada a n'en Recó) i qu'aquell petróleo el destinaren es processats per calar foc a ses casetes.

Ses passes que va donar en Font relacionades en so Jurat no porem dirlés per avuy perquè no tenim s'autorizació corresponent. Les contarérem es primer dia que poguem.

Es dissapte de Sant Juan tengué lloc es Judici, que durá dos dies. En Font, que durant es procés ell i únicament ell havia acusat a n'es pobrets processats, se va presentar a n'es judici reforsat p'és seu aprenent de Cacique anomenat Francesch Crespi, i tant un com s'altre d'aqueis dos marxandos declararen lo siguiente: 1.^r Que consideraven culpables a n'es processats d'haver calat foc a ses casetes d'en Juan Font es vespre d'es dia 20 de Janer de l'any 1909. - 2.ⁿ Que tot es poble (be n'absullen de tot es poble) senyalava a dits processats com a autors dels fets.— 3.^r Que se lata de petróleo (que duya en Ferriol a can Forrés per buidarla dins es deposit de vendre petróleo a la menuda qu'estava buit com va comprovar en Crespi ab so sargent es vespre mateix d'es foc) estava destinada a calar foc a can Font i que per haver agafat a n'en Ferriol ab sa lata no pogueren comeetre ni consumar es fet. (A n'en Ferriol qu'el trobá se guardia civil en se lata quant le duya p'és camí més dret a

can Fornés sense estar gens destepada, no li trobarem ni mistos ni res absolutament amb-a que pogués destapar sa lata) — 4.^t Que sabien d'una manera certa (quina verdo'aga) i ben segura que a can Gibert se reunien es vespres ets inimics d'en Font i que a tals reunions tramaven complots (¿qu'ensumes?) per atentar contre en Font i sa seva familia, i que es caporal de dites reunions era en Tomeu Fornés. (¿Que tal?) — 5.^t Que ets actes que se dugueren a terme es vespre d'es dia 20 de Janer anavan dirigits p'en Fornés i que aquest era s'anima de dits actes. (No porien dir menos aquells santets jeh?).

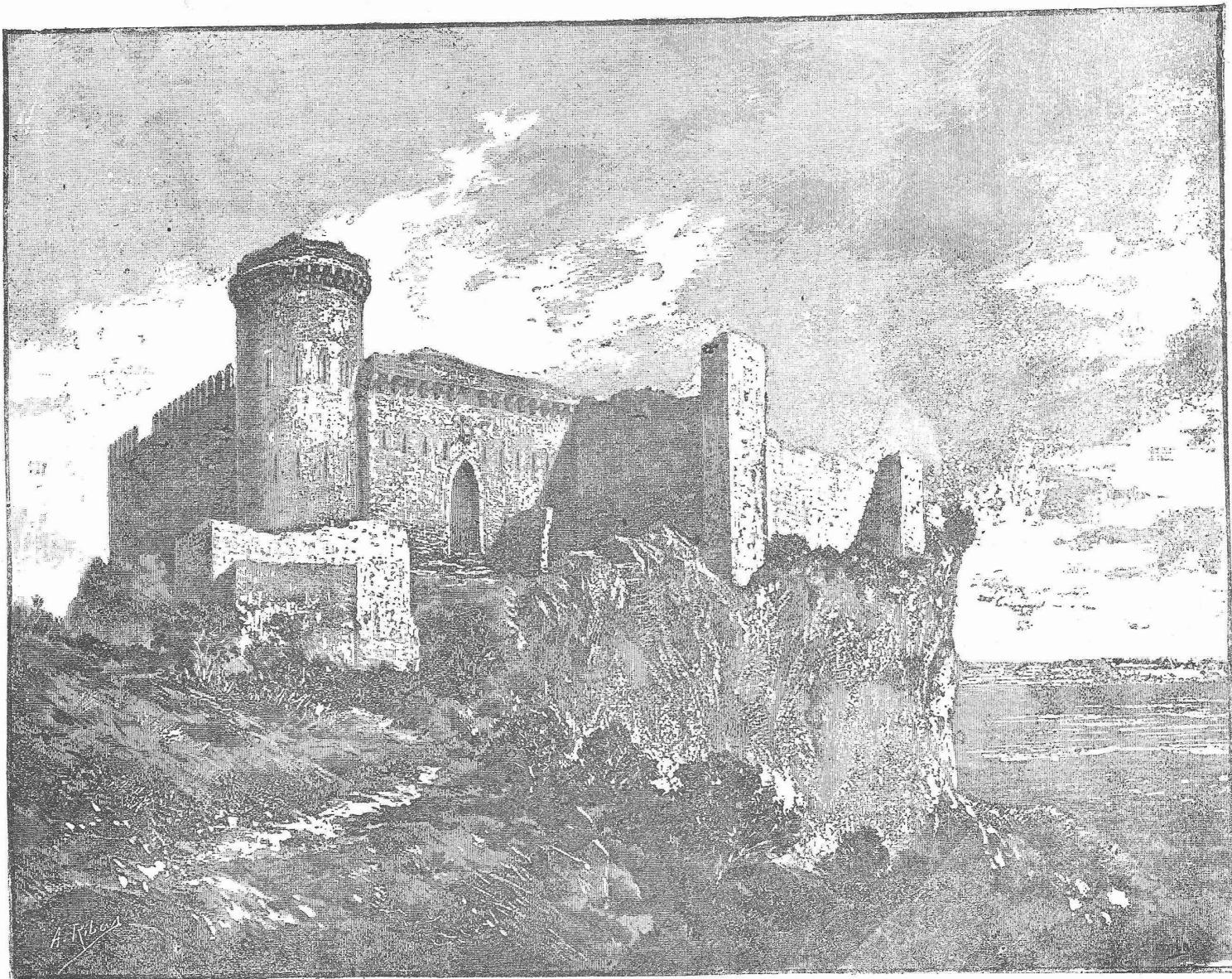
¿Que trobau pellosos? Y es de s'in-Defensa mos diven qu'en Juan Font «ni siquiera volgué prendre part en sa causa». ¡¡¡...!!! ¿¿...??? ¿Qué poría fer menos? mos diven també.— No poría fer menos, dic jo, si en Juan Font i en Xesch Guiemet empeltat de Font vollien veure realitzats es somnis daurats de rebentar perquè sí a n'aquells quatre pobrets i desgraciar a altres tanques families que no son de se camada fogoneva. ¿Es negre aquesta taca?

A n'el Sen Llendera ningú li treuria de se curalla que s'únic que poría calar foc a ses dues casetes era en Juan Font. ¿Per qué? Perquè ses dues casetes eran ben seves i cap responsabilitat tenia per tirarlos a baix. Cadascú, de lo que es ben seu, pot ferne lo que li doni la gana. ¿Les va cremar ell a ses dues casetes? ¿Les va fer cremar per atruir es fet llevones a n'es pellosos? ¿Les va cremar un altre? ¿Foren pellosos? ¿Foren fogoneus?

Jo no-n sé paraula. Lo únic que sé, lo qu' es ben cert i ben segú, lo que puc jurar devant Deu i tot lo mon perquè hu vax sentir, es que el senyor President d'es Jurat, persona digníssima, digué a n'es caporals pellosos demunt es portal de l'Audiència que li cabia se satisfacció de dirlós que es Jurat que presidia moments abans, per unanimitat havia declarats inculpables a n'es processats, perquè n'estaven PLENAMENT CONVENSUTS ets Jurats de qu'eren innocents aquells quatre pobrets. ¿Va esser per falta de prova que los absoluixeren, escriguedoretos de s'in-Defensa? ¡¡Bona prova estau fets tots voltrós!!!

El Sen Llendera

ANTIGUEDAT DE MALLORCA

CASTELL DEL SANTUERI (FELANITX)